

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci vyžiadanej osoby **R. M.**, v konaní o návrhu krajskej prokurátorky v Banskej Bystrici na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, prerokoval na neverejnom zasadnutí 16. júna 2017 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. mája 2017 sp. zn. 3Ntc/6/2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **R. M.** sa **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudca krajského súdu rozhodol podľa § 17 ods. 1 s použitím § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o EZR), že **R. M.**, nar. **X..X..X.** v **L.**, Česká republika, trvale bytom **A. G. S. X.**, **L.**, t. č. vo väzbe v **ÚVV** a **ÚVTOS** Banská Bystrica, sa berie do vydávacej _____ väzby, ktorá bude spočívať do okamihu pominutia dôvodov väzby v jeho trestnom stíhaní vedenom na Okresnej prokuratúre Zvolen pod sp. zn. 3 Pv 487/16/6611 alebo do výkonu prípadne uloženého trestu odňatia slobody v tomto konaní.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že vyžiadaná osoba je od 7. decembra 2016 vo väzbe v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Zvolen pod sp.zn. 3 Pv 487/16/6611 z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por., v ktorej je trestne stíhaný pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. Pre potreby konania o európskom zatýkacom rozkaze je potrebné zabezpečiť jeho osobu na území Slovenskej republiky, pretože v prípade jeho prepustenia z vnútroštátnej väzby, prípadne z výkonu trestu odňatia slobody, ak bude odsúdený, hrozí zmarenie účelu konania o tomto rozkaze. Poukázal pritom na jeho odsúdenia v cudzine i na ďalšie jeho trestné stíhanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 2 T 179/2014 (pre skutky z roku 2004), ktoré trestné stíhanie muselo byť pre jeho neprítomnosť prerušené až do roku 2014.

Proti tomuto uzneseniu podal R. M. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o svojom výsluchu (č.l. 70), ktorú odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajca vyžiadanej osoby v dôvodoch sťažnosti (č.l. 127-129) uviedol, že v tomto štádiu konania nie je väzba vyžiadanej osoby nutná. Z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR vyplýva, že vydávaná osoba nemusí byť obligatórne vzatá do väzby a vzatie do väzby pripadá do úvahy iba v prípade, ak existuje reálne riziko toho, že dôjde k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. V jeho prípade takéto riziko prítomné nie je. Okrem toho namietal, že celé konanie prebiehalo bez tlmočníka do českého (materinského) jazyka, a preto v danom prípade nie sú splnené podmienky pre jeho vzatie do vydávacej väzby. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a R. M. prepustiť na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že dňa 21. apríla 2017 Štátne zastupiteľstvo Wels, Rakúska republika, vydalo pod sp. zn. 9 St 54/17p európsky zatýkací rozkaz na slovenského štátneho občana R. M. za účelom jeho vydania na trestné stíhanie za trestné činy krádeže s príťažujúcimi okolnosťami podľa § 15 ods. 1, § 127, § 128 ods. 2, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v tomto rozkaze.

V priebehu predbežného vyšetrovania bol krajskej prokuratúre doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu (č.l. 83-87), ktorý bol následne preložený do štátneho jazyka. Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici podala dňa 15. mája 2017 pod sp. zn. KPtm 31/17/6600-59 na príslušnom súde návrh, aby súd rozhodol podľa § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o EZR o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať minimálne do okamihu pominutia dôvodov väzby v jeho trestnom stíhaní vedenom na Okresnej prokuratúre vo Zvolene pod sp. zn. 3 Pv 487/16/6611 alebo do pominutia dôvodov výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody prípadne uloženého v tomto konaní. K návrhu okrem originálu európskeho zatýkacieho rozkazu spolu s jeho prekladom doložila i kópiu uznesenia vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ odbor kriminálnej polície v Banskej Bystrici z 8. marca 2017 č. ČVS: KRP-131/1-VYS-BB-2016, ktorým podľa § 206 ods. 1, ods. 5 Tr. por. vzniesol R. M. obvinenie za dielčí skutok pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. spáchaného sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorého skutku sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v tomto uznesení.

K návrhu doložila i kópiu uznesenia sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Zvolen z 11. decembra 2016 sp. zn. 0Tp 395/2016, ktorým na základe návrhu prokurátora sudca podľa § 72 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. por. vzal R. M. do väzby, ktorá začala plynúť dňom 7. decembra 2016 o 16.15 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica. Uvedeným uznesením sudca podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub a taktiež nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2016 sp. zn. 5 Tpo 70/2016 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného R. M. zamietnutá.

Prokurátorka k návrhu doložila i obžalobu Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota z 24. októbra 2014 sp. zn. 2 Pv 2/2014 pre trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1.1.2006 a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1.1.2006 (pre skutky z rokov 2002 a 2004), ako aj neprávoplatný rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota zo 4. novembra 2016 sp. zn. 2 T 179/2014, ktorým bol R. M. uznaný za vinného v zmysle vyššie uvedenej obžaloby a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na dobu 5 (päť) rokov. Toto trestné stíhanie nie je právoplatne ukončené, nakoľko prokurátor podal odvolanie do výroku o treste v jeho neprospech.

Na základe návrhu prokurátorky následne sudca krajského súdu vypočul vyžiadajú osobu za účasti obhajcu i prokurátora a rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR **ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania**, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrenie.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd pripomína, že hoci je posudzovanie väzby v zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR v porovnaní s postupom podľa Trestného poriadku vymedzené reštriktívne (súd v tomto prípade nie je viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por.), neznamená to, ako správne uviedol obhajca v dôvodoch sťažnosti, že je súd bez ďalšieho povinný vziať vyžiadajú osobu na základe návrhu prokurátora do vydávacej väzby iba preto, že na túto osobu bol vydaný európsky zatýkací rozkaz. I v tomto prípade zákon stanovuje podmienky, ktoré musia byť pre vzatie do väzby splnené.

Zákon o EZR vyjadruje zákonný účel vydávacej väzby v § 16 ods. 1. Tento účel spočíva v zabezpečení prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v konaní o európskom zatýkacom rozkaze alebo zabrániť tomu, aby nedošlo k zmareniu tohto konania. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe tak musí súd sledovať len splnenie vyššie uvedeného účelu vydávacej väzby a vo vzťahu k tomu účelu skúma predovšetkým to, či sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, prípadne inak mariť konanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Dôvodom obmedzenia osobnej slobody vydávacou väzbou, ako už bolo vyššie uvedené, je teda potreba zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky. Z povahy veci teda vyplýva zásadne útekový charakter vydávacej väzby. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe preto súd z materiálneho hľadiska skúma existenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu, že vyžiadaná osoba utečie z územia Slovenskej republiky, alebo sa bude skrývať. V posudzovanej veci aj podľa názoru sťažnostného súdu boli splnené všetky podmienky pre vzatie R. M. do vydávacej väzby. Nemožno totiž prehliadať, že ide o viackrát trestanú osobu, dokonca i súdmi v zahraničí. Napokon z predloženého spisu vyplýva, že R. M. je trestne stíhaný aj uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Lučenci z 31. júla 2009 č. ČVS: ORP-198/OEK-LC-2009 pre skutok z roku 2004 posúdený ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1.1.2006, ktoré trestné stíhanie muselo byť prerušené, pre jeho vyhýbanie sa trestnému stíhaniu až do roku 2017. Za daného stavu preto hrozí, že aj v danom prípade by mohol mariť rozhodovanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Súd prvého stupňa nepochybil pokiaľ rozhodol v zmysle § 17 ods. 1 zákona o EZR, že väzba bude spočívať, pretože vyžiadaná osoba sa od 7. decembra 2016 nachádza vo väzbe v jeho inej trestnej veci vedenej proti nemu v Slovenskej republike. Námietky vyžiadanej osoby týkajúce sa pribratia tlmočníka z jazyka českého do konania sú taktiež neopodstatnené. Uvedenou námietkou sa už zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3 Tost 3/2017 zo 6. februára 2017, kedy zamietol sťažnosť vyžiadanej osoby voči uzneseniu krajského súdu, ktorým nepribral do konania tlmočníka. Napokon treba uviesť, že ide o slovenského štátneho občana dlhodobo žijúceho na území Slovenska.

V prerokúvanej veci vyžiadaná osoba R. M. bola vzatá do vydávacej väzby, aby sa zabezpečila jej prítomnosť v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej

republiky a rovnako tak, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. júna 2017

JUDr. Peter Szabo, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová